

Štvrtok 14. týždňa

Mt 10,7-15

Vyprevádza apoštolov
Vysvetliť paradox evanjelia

Keď sa chystáme na dovolenku alebo na hocijaký dlhší pobyt mimo domu, rozmýšľame, čo si zobrať, čo budeme potrebovať a radšej toho zoberieme viac, ako by sme mali žiť v neistote, že nemáme nič potrebné. Dnešné evanjelium nám priblížilo slová, ktorými Pán Ježiš vyprevádzal svojich apoštolov na dlhú cestu. Poslal ich do celého sveta a povedal im:

„Neberte si do svojich opaskov zlato ani striebro, ani palicu, ani dva obleky“ (Mt,10,9).

Zmysel Kristovej výpovede, ktorú sme dnes prečítali, môže byť taký: človek, ktorý na ceste svojho životného povolania má splniť rôzne zodpovedné úlohy - má sa cítiť byť úplne k dispozícii, neviazaný, zbavený neužitočných záťaží.

Nejde tu už o tú kapsu, obuv či palicu. Oveľa viac nás zväzuje pri činnosti záťaž našich záujmov a záľub, ktoré sa nezhodujú s povolaním, záťaž našich náruživostí a návykov, ktorých sa ťažko môžeme zbaviť. Je to možno príťaž nášho egoizmu, našej svojvôle, našej naviazanosti na svoju mienku, nášho pohodlia, našej zisťnosti atď. Skutočne, s nabalenou kapsou ďaleko nezajdeme, ani veľa neurobíme. Zbaviť sa tohoto všetkého - to znamená zbaviť sa seba, ale kvôli tomu, aby som našiel seba v slobodnom konaní všade tam, kde ma volá Boh cez povolanie.

Padlo tu slovo: zisťnosť. Zvlášť na ňu upozorňuje Pán Ježiš, keď hovorí: Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte. Zadarmo sme dostali vrodené nám schopnosti - ako zdravie, talenty, dobrý charakter, a predovšetkým nekonečný cenný, ničím nezaslúžený dar viery; s tým všetkým sa treba deliť nezištne podľa možnosti.

Zbaviť sa seba, v zmysle zbaviť sa všetkých výhrad, robí človeka skutočne slobodným, a vtedy sa stáva skutočným nástrojom v Božích rukách.

Teraz už správne chápeme Kristovo odporúčanie nebrať so sebou veci. Tak kresťanskí rodičia, ako aj kňazi sa kvôli naplneniu svojho povolania musia zbaviť egoizmu a naviazanosti na čokoľvek, čo nám bráni v ohlasovaní evanjelia.

Amen.